

Döden i Luleå

Sverige är ett ganska lustigt land. Här sitter vi, en massa förvirrade medborgare, i våra halvdräpta skogar och hostande städer och tittar på Janne Carlsson Show eller lyssnar på Radioappara-ten.

Och låtsas att allt är helt OK.

Med detta sarkastiska påstående menar jag inte att jag skulle ha genomskådat vårt samhälle och att jag därmed skulle vara klyf-tigare än andra.

Nej. Jag tittar också på Janne Carlsson och jag t.o.m. medverkar i Radioapparaten.

Men ibland tänker jag, som ni, på vilka mästare vi är på att bortförklara vår situation. Hur vi flyr vårt ansvar och vägrar att se sanningen i vitögat. Men det hjälper ju inte att fly.

Om jag så åker till Vetlanda eller Hälsingborg så bär vi alltid med oss våra spegelbilder.

Man kan inte fly.

Låt mig berätta en historia om detta.

Elon Marklund från Persön åkte en dag ner till Shoppingcentrum i Luleå för att handla. Han handlade två stora kassar fulla och tog sen en fika på Toppens Grill, eller vad det nu heter. Han hamnade alldeles brevid en annan figur som satt där och fikade.

Det var Döden.

Döden ryckte till och gjorde en hotfull gest mot Elon Marklund.

Och Elon Marklund blev vettskrämd.

Han lämnade sina påsar och flydde hals över huvud nerför hissen, till parkeringsgaraget där han tog bilen och planöst körde iväg söderut. Till Rosvik. Till Öjebyn och till Piteå där han tog in på Piteå Stadshotell.

På Shoppingcentrum samlades folk runt döden och skällde på honom och sade att det var då ett jävla sätt att ge sig till att hota Elon Marklund. Dels för att han var relativt ung och dels för att det var en sällsynt trevlig typ.

Döden försvarade sig och sade:

"Jag hotade honom inte alls. Jag gjorde bara en gest av förvåning. Jag har nämligen ett möte med honom i kväll på Piteå Stadshotell."